לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי' ז"ל ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

Monsey Edition

TORAH TAVI TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS בראתי יצר הרע ובראתי לו OR SEND AN EMAIL TO SUBSCRIBE@TORAHTAVLIN.ORG

34 Mariner Way, Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת משפטים - ב' דראש חודש אדר א' תשפ"ד Shabbos Parshas Mishpatim - February 10, 2024

הדלקת נרות שבת - 5.51 ומן קריאת שמע / מ"א - 8.58 ומן קריאת שמע / הגר"א - 9.34 וחוף זמן תפילה/הגר"א - 10.26 זמו לתפילת מנחה גדולה – 12:40 שקיעת החמה שבת קודש – 5:24 מוצש"ק צאת הכוכבים – 6:14 צאה"כ / לרבינו תם – 6:36

היום גדול. וכשהמוז העם הלכו בערב שבת בבית הכנסת לתפילת 'קבלת שבת' כבר היה עסוק בעבודת סעודת ׳חקל תפוחין׳].

כשאיש יהודי מקדים ומוסיף מחול על הקודש מגלה בכך חיבה יתירה והשתוקקות לבוראו. כי בשבת זוכה האדם להשראת השכינה. וכמו שדרשו חז״ל ושמרו בני ישראל את (**תיקוני זוהר**. מח) על מאמר הכתוב (שמות לא. טז) 'ושמרו בני ישראל את השבת וכו' לדורותם' שהוא מלשון 'דירה'. כי בשבת קודש זוכה כל אחד כפי דרגה דיליה וכפי הכנתו בערב שבת להשראת השכינה. והרי הוא כביכול בבחינת 'דירה' ומארח להשכינה הקדושה. וכשהמארח מחבב את האורח איז הוא ממתין עד אותה שעה שהאורח אמור להופיע בביתו. אלא עוד יוצא להקביל פניו שעה או שתיים קודם בואו, וגם מודיע להאורח על רצונו העז שיקרים את בואו אליו, וזהו בחינת 'תוספת שבת', שבכך מבטא האיש הישראלי את תשוקתו העזה להשכינה הקדושה, והרי הוא כאומר שברצונו להשרותה

ואכן האומה הישראלית רואה לעצמה זכות עצום בכך שבניה מקדימים לקבל עליהם את השבת.וכפי שרואים אנו בסדר ההושענות לשבת חול המועד סוכות (פיוט של אם נצורה). שהם מתפללים שזכות זה יעמוד להם להיוושע באומרם: 'הושע נא חשה למהר ביאת שבת'. גם בפיוט שאומרים לאחריו (כהושעת אדם) הם מבקשים על כר. באומרם: **'כהושעת טפוליר הורו הכנה** במדעם ישר כחם והודה למו רועם'. כי כאמור זכות גדול היא לישראל להיוושע על ידה בכל מילי דמיטב.

השי"ת יסייע בעדינו שנוכל גם אנו לזכות להמנות עם אלו המקדימים לקבל את פני שבת המלכה. ונזכה בזכותה לכל הברכות ולכל הישועות.

בשר ומפליא לעשות. וישלח רפואה שלימה מז השמים!

ויש להוסיף. דתכלית התפילה אינה רק אופו לזכות לישועת ה'. אלא אדרבא. התכלית של הצרה הוא כדי שיתפלל להשי"ת. כמשאחז"ל (שיר השירים רבה ב. לד): מפני מה נתעקרו האמהות. מפני שהקב"ה מתאוה לתפילתו של צדיקים". ע"כ. הרי. שהתכלית של תפילה אינו רק סיבה לינצל מהצרות והיסורים. אלא אדרבה הסיבה של הצרות הוא להתפלל להשי"ת. מפני שהקב"ה מתאוה לאותו תפילות.

וכן האריך **הבית הלוי** (בקו' הבטחון) שזהו האופן שראוי לנהוג כשמגיע איזה ארה לאדם וז"ל: "וזאת תורת האדם הישר כשמניט לו איזה צטר חלילה או חסרוז מזונות. לא ירבה בהשתדלות. רק יפשפש במעשיו אשר לא טובים שסיבבו לו כל זה. וכאמרם (ברכות ה.) אם רואה אדם שיסורים באיז עליו יפשפש במעשיו. וישוב ממעשיו הרעים וישפור שיחו לפני הקב"ה שיחלצו למרחב כמאמר הכתוב (תהלים קב. א) "תפילה לעני כי יעטף ולפני ה' ישפר שיחו". וכאמרם (נדה ע:) מה יעשה אדם ויתעשר יתפלל למי שהעושר והנכסים שלו. ויחזק לבו בבטחנו ובתקוותו בו יתברך. ויקבע בלבו אשר בלעדו ית' אין לו ממי לבקש עזרה. וכבר מבואר בנפש החיים (שער ג' פרק י"ב) אשר אם רואה אדם את עצמו בצער חלילה. יתבונז באחרות הבורא אשר איז עוד מלבדו. ואז ממילא יסתלקו ממנו כל הדינים והקטרוגים". עכ"ל.

מאת הגה"צ רבי גמליאל הכתן רבעוביץ שלערא, ר"י שונה הייייים

אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא ... (כא-ים) – תוספת שבת מעלתה וסגולותיה

סופר על **הרה"ק רבי ישעי לע מקעסטיר זי"ע**, שפעם אחת באו להזכיר לפניו 🖰 זולי מסוכז ר"ל. והורה הרה"ה שירימו לזכותו תרומה הגונה עבור הוצאות השבת שכתוב ועל ידי זה יזכה לרפואה. והוסיף שסגולה זו מקורה היא ממקרא שכתוב פרשתינו 'רק שבתו יתן ורפא ירפא'. כי 'שבתו' משמעותו 'שבת שלו', ורמז יש בו שהנותן 'ממונו' למען השבת הרי זה כמוסיף מדיליה על השבת. ובזכות חלקו

על סמר דבריו יכולים גם לומר שהמכוון הוא על ענין 'תוספת שבת' שהמקבלו עליו מוסיף גם כן מדיליה על השבת. ובזכות זה יזכה ל'ורפא ירפא'. וכפי שמובא בשם **הרה"ק רבי מרדכי מלעכוויטש זי"ע**. שההשפעה של קדושת השבת היא גבוהה מאוד. ואינה יכולה לסייע להאדם בעניניו הגשמיים. כי אם לעניניו הרוחניים. תורה תפילה ועבודת ה', אולם הקדושה של 'תוספת שבת' יכולה היא להועיל גם עבור צנינים וצרכים גשמיים. וככל שמקדימים את השבת ממשיכים יותר השפעה בגשמיות. והפטיר: לו היו ה'בעלי בתים' שומעים בקולי. היו עושים 'תוספת שבת' נדול. והיה להם שפע של פרנסה.

ותלמידו **הרה"ק רבי משה מקאברין זי"ע** היה אומר: על ידי 'תוספת שבת' שהאדם מוסיף מחול על הקודש, משפיע לו הקב״ה כל טוב בענינים גופניים. ועל ידי נוספת זו שמוסיף מחול על הקודש. נקל לו לאדם להעלות גם את הגופני שהוא זול לרוחני שהוא קודש .[ומסופר על אותו צדיק שדרכו היה לקבל את השבת בעוד

לעורים מאת דרב אברות הנטאל אבשרום אברות אב

אם יקום והתחלך בחוץ על משענתו ונקה מחכה רק שבתו יתן ורפא ירפא ... (כא-ים) – בענין רפואה ותפילה

יתא בב"ק (פה.): "דבי ר' ישמעאל אומר: ורפא ירפא, מכאן שניתן רשות לרופא $oldsymbol{\lambda}$ רפאות". ע"כ. ופרש"י וז"ל: "ולא אמרינז רחמנא מחי ואיהו מסי". עכ"ל. [וע"ע מש"כ ש"י בברכות (ס. ד"ה שאיז דרכו) וז"ל: "כלומר לא היה להם לעסוק ברפואות אלא לבקש רחמים" עכ"ל.] הרי. דאי לאו שהתיר הכתוב ללכת ולדרוש ברופאים. היה אסור חולה ללכת אצל הרופאים. ומי שנחלה ע"כ רצונו יתב"ש גזר עליו כז. ואופז רפואתו יה צריר להיות רק ע״י שיבקש רחמים. כי הרפואה מסורה אר ורק ביד השי״ת. ועל זה ידשה תורה – "ורפא ירפא" – דמותר גם כז להשתדל אצל הרופאים. והא והא סגי.

וכז נפסק להלכה בשו"ע (סי' ר"ל ס"ד) דבכלל הרפואה הוא תפילה להשי"ת להתרפא יז"ל: "הנכנס להקיז דם. אומר: יהי רצוז מלפניר ה' אלהי שיהא עסק זה לי לרפואה כי יופא חנם אתה. ולאחר שהקיז. יאמר: ברור רופא חולים". ע"כ. וכתב ע"ז **המשנה** ב**רורה** (שם) וז"ל. "וה"ה בכל מידי דרפואה יאמר זה ולא יחשוב שתהיה איזה דבר לו פואה אלא ע"י הבורא ית' שמו ולכן על ידי תפלה זו ישים בטחונו בו ויבקש ממנו שתהיה לו לרפואה". עכ"ל, הרי מבואר, דבכלל העבודה להתרפאות. הוא להתפלל

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד חייטס Kashrus in the Kitchen, The Jewish Kitchen (95)

Yayin Nesech: Touching Wine. What will make uncooked wine become prohibited by the actions of a gentile? If a gentile touches the wine intentionally it becomes not only prohibited to drink, but even *assur* to benefit from. That includes a prohibition not to sell or gift it to a cleaning lady. The Sages were scared that he may have shaken the wine as a way to worship some idol. If the gentile touched it unintentionally, it is only assur to drink. **Sealed or Covered Bottle of Wine.** If wine is sealed and one can tell that the seal was not tampered with, it is certainly permitted and one can even leave a gentile alone in the house with such wine. If the bottle has its cap on but not sealed and a gentile touches or moves the bottle, it is permitted. The reason is because gentiles would never shake wine as a form of worship when it was in a covered container. Therefore, if a gentile cleaning lady, while cleaning the refrigerator, moves around covered bottles they are permitted. Should we be scared that the gentile opened the bottle? If a Yid goes in and out within 18

בלן הרלחילם – הבללן מדף הלומי – בבא קמא צח:

explains thai מרגיא, דקבון שהיזים" - The *Gemara* says that רברם forced רשיי איז שהיזים" whose loan documents he had burnt. "סוגיא, דקבון שהיזים" when קטו he had burned the loan documents of a lender, thus preventing him from being able to collect his loans and caused him a financial loss. When אשר"א became a דרי פיז **הגהות אשר**"י to reimburse the מלוה for the loss. The מלוה frings the הירשם אדו brings the הירשם אשר"א who learns pshat in the Gemara like Rashi, that the damage was done when he was a minor, and he proves that although the mishnah says about a פגיעתן רעה that פגיעתן רעה because if they damage you they are פאר. this is only while they are פגיעתן רעה. But once they become a גדול they are מחוייב to pay for the damages done while a מחוייב they are ואי"ח ס' שמג ד"ה אדן ב"ח. The מחוייב to pay for the damages done while a מחוייב to pay for the damages done while מחוייב pay for damages he did as a קטן. He brings the הל גניבה ס' א',י'] **רמב"ם** who says "הכות את הקטנים" so that they don't become to do damage. The ב"ח learns not like ר'יאש, but that פרם was still a רפרם was pressuring him to pay the lender, the goal being to eliminate the need of him receiving מלכות But ב"ד. But ב"ד is not מדיל a for damages he did as a minor.

The או'ח ס' שמגו **רמ"א althou**gh he doesn't need to do מכה אביו savs that a אר"ח ס' שמגו **רמ"א** who was תשובה when he becomes a גדול, it is a good thing to be מקבל some sort of teshuva or כפרה. The איז, it is a good thing to be מקבל and says that ר' אשי was pressuring משנ"ב as a מול א but rather like this רמ"א. that it's רמ"א, that it's משנ"ב to do תשובה. The משנ"ב this מזיק and says to be מזיק משורת הדין should pay back בגדלותו if he was מזיק חרובל someone as a minor.

paskens that a הכי מח"א. ס' פחו**ר' משה paskens that a הרול א.ס' מסיל הסיל הסיל החו"א. ס' פחור משה does not have to pay for damages done when he was a הסיל. R' Moshe brings our** *Gemara* and points out that this story is also brought in מס' כתובות [פר] and there 'רש"י learns totally different. That it was a court case that came before regarding one that burned the loan documents of someone else and רפרם pressured אשי to find him liable because of דינא דגרמי, but nothing to do with being a אדול or היס וועד וויעד או איז וויי וויי אפרעניתו for what he did מרוייב to be מסתבר to be בקטעותו. He also guotes the above שו"ע that says a יכור si ביטור sand he therefore paskens that a פטור si בדול to compensate for any damages done while a היטו

owner wasn't there but the door was open, so he took (drank) some wine and spilled a lot on the floor. When he became a גדוכ the store owner demanded reimbursement. The שבות יעקוב savs that although at first glance it seems from ש"ע and poskim that he should be שנים. he guotes the

R' Elimelech of Lizhensk zt"l (Noam Elimelech) would say:

''אל תשת ידך עם רשע להית עד חמסיי - If you do a *mitzvah* and you partner with the *yetzer hara* by doing it for honor or wealth, you should know that the Satan will be the 'עד חמס' and steal that mitzvah away from you. Because as we know. first he convinces you to do bad, then he is the prosecutor and says that the mitzvah you did isn't worth anything."

A Wise Man would say: "A vital ingredient of success is not knowing that what you're attempting cannot be done."

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

Silberberg Families on the engagement of Dov and Esti

someone might enter at any moment, it is also permitted. Uncovered Bottle of Wine. One should not let a gentile move wine in an uncovered bottle. If he did, one should not drink the wine. If there is a meaningful loss involved he should ask a *shaila*. If a gentile poured wine, such as a waiter at a party, there is a question both on the wine which was poured and the connected wine that is still in the bottle. One should not drink that wine and if

minutes we are not scared anything was done. B'dieved, if one

stays away longer but the gentile has reason to think that

gentile waiter pours wine should use only *Mevushal* cooked wine. Wine Seen by a Gentile. According to halacha there is nothing wrong with wine that a gentile saw. Some people have a stringency not to drink such wine. There are different levels in this custom. Some will never drink it; others just don't use it for a *mitzvah* like Kiddush or Havdala. Some are only machmir when he saw the wine outside the bottle and not when he looked at it through the glass bottle, and some will refrain even if he saw it in the bottle.

there is a meaningful loss he should ask a *shaila*. Affairs where a

מאת הגאון מו"ר חרב ברוך הירשפלו שליט"א,

The בעיר" savs that if the stolen object is still "בעיר", the שמכט ג'ו **שר"ע** must return it, but if it is not בעיר" savs that if the stolen object is still "בעיר" שוויע פורה פון שוויע פורה או העיר" ווא איי שוויע פורה איי שמכט ג'ו שוויע .פטור she אבדו that only if it was מיט, ח'] משהגדיל even משהגדיל. פיט, ח'] משהגדיל is שבות יעקב Br משהגדיל is שבות יעקב that only if it was משהגדיל.

ימכה אביו ואמו מות יומת. וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת. ומקלל אביו ואמו מות יומת ... (כא-מומו.זו)

Why is the posuk about the penalty for kidnapping flanked by the two posukim that detail the punishment for hitting/hurting and cursing a parent? R' Shimon Schwab zt''l (Maayan Beis HaShoevah) explains that when parents are more interested in what they get out of the relationship, when they hover over their young and become the scriptwriters and directors of their children's lives, they rob them of their own personalities. They are being molded in the image of others, who don't have their best interests at heart. Their parents have, in a real sense, hijacked or kidnapped the life that could have been. The *Torah* is alluding to this vital and true role of a parent. Yes, the child who attacked a parent is at fault for his assault of the parent, whether it is verbal cursing or physical blows. He deserves the penalty enumerated in the two posukim (15 and 17). Yet, at the same time, the crime described in the middle posuk has also been violated. His parents are guilty of a real form of kidnapping - robbing a young child of his very essence, his very soul.

In the Sefer Bedidi Hava Uvda, authored by **R' Shmuel Dovid Friedman** shlita, there is a powerful story with a strong and poignant message. The story is about a very wealthy man whose father acted a bit eccentric and would walk around in filthy rags, unclean and unhinged. This embarrassed the wealthy man immensely and he decided that although his father had no place else to live, he would not allow him into his palatial home. If someone would ask him why he treated his father like a stranger this way, he would emphatically explain that it was not befitting for him, the son, to observe his father behave in this manner, but instead of bringing him into his home and providing him with proper clothing, he chose to ignore him. The elderly man lived and slept in the streets of the city.

This went on for quite some time. One winter's day, the young son of the wealthy man - a grandson of the homeless man - was walking in the street and saw the old man scrounging around in the garbage. He was unclothed and talking to himself. The little boy watched in horrified fascination as his own flesh and blood, his father's father, was laying in the dirt, grime and snow-covered street without a proper garment, no coat or gloves to protect him from the elements. The old man was trembling from cold. The young boy decided that he needed to help his grandfather. He ran into his warm and cozy home and told his father that they have to provide the grandfather with better clothing. It was not right to simply leave him outside freezing and trembling, without doing anything on his behalf.

The father was busy reading a book and didn't even look up. With a wave of his hand, he told the boy, "I don't care what you do for that old man. If you want, you can go up to the attic. I remember that there is an old garment there. Maybe even something warm. Take it down and bring it to your grandfather, if you want."

The son went up to the attic and the father went back to his book. After quite a while, the father looked up from his reading and realized that his young son still had not come down from the attic. He became concerned lest something happened to him. He got out of his chair and hurried over to the attic stairs. With urgency, he called up to the boy, "My son, is everything okay up there? Why are you not coming down?"

The son replied, "I was delayed because I was cutting the garment into two parts, one for my grandfather and one for you, my father. I figured it was a good idea so that when you will become an old man and I will throw you out of the house in the winter like you've done to your father, I'll send you the other half of this garment..."

The father recoiled at the words of his son. It was spoken not out of malice, but with a simple expectation that this is how it will be. At once, he understood the message: His son planned to do to him exactly what he was doing to his father. As a result, he began to reflect on his misdeeds and then went to get his father. He brought him back into his home, gave him a warm and comfortable room, and provided him with proper clothing and hygiene. The young boy smiled.

בה אמר ה' השמים כמאי ודיארין הדום A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY בית אשר תבנו לי ... (ישע" מ-א) האוסודות אוא האוסודות האוסוד

prophecy of *Yeshava HaNavi* in which he presented visions of Klal Yisroel returning to Eretz Yisroel falsely convinced of their own righteousness, where they reject and mock those who truly fear Hashem. Hashem declares that "Heaven is My throne and the earth is My footstool." This is a reference to the *Bais HaMikdash* which is *Hashem's* house on earth. But why was this statement important at this time and place? Surely in his final prophecy to a sinful nation *Hashem* could have sent Yeshaya a more appropriate line of rebuke other than discussing how *Hashem*, who is wholly spiritual, still maintains a "foothold" on our physical earth.

The Haftorah of Shabbos Rosh Chodesh details the final describe the Bais HaMikdash as the conduit through which all spirituality stems from. It was literally a place devoid of physicality in an otherwise physical world. He explains that the **Radak** writes how *Hashem* never needed the physical house Klal Yisroel built for Him nor the sacrifices they brought there. Rather, Hashem wanted the Bais HaMikdash built so that his children, Bnei Yisroel, would have a place to go to daven and feel His presence undoubtedly sparking profound levels of *teshuvah* and elevated levels of servitude.

Thus, even as Klal Yisroel's future looked bleak, Hashem sent Yeshaya a prophecy about the "physical" presence of Hashem in His holy house, to remind the Nation that Hashem **R' Hershel Bournmiz** shlit"a explains that *Chazel* often always awaits our wholehearted remorse and repentance

אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו ... (כב-כב)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZI"L

The Kli Yakar asks a question here. If the *Torah* warns us not to pain people, then why is this given in a singular form; it should have been said בלשנו רבים? The **Mechilta** says that the prohibition of paining someone isn't limited to those that the Torah enumerates, but extends to each and every vid. Therefore, says the **Ohr HaChavim Hakodosh** zt''l, the Torah wrote "in a singular form, to say that only these people mentioned explicitly - "אתני" - warrant such a harsh punishment. If one pains other people, he is still לאו the אובר, however, the punishment isn't so extreme.

The כלי יקר himself answers his own question a bit differently. *Hashem*, our ultimate אב הרחפע, also feels the pain of others. Thus, says the *posuk* "אמ" - it is *Hashem* Himself you are inflicting pain on! We now understand the word "אתנ" "ארתם". But what about the word "כי"? It would have sufficed to say "אם צעק".

There's a pshat from the sefer קוב in the name of the הול אליהו. The Gemara in Bava Basra (16) says that Penina would taunt Chana. Even though she meant it לשמה to get Chana to daven, nevertheless, says the Gemara, she was punished. And for every child Chana subsequently had, Penina lost two, לא עלש Seemingly, Penina's ruse worked well, as Chana did cry and beseech the Almighty. Why then was she so harshly punished?

We see from here that when it comes to paining others there are no excuses. Even if you mean it לתועלת, it won't be justified. This idea is what the *posuk* is telling us. "אם ענה תענה אתני" - if you pain someone - "כנ אם" - even if your intention is "צעק" - that they should call out in *tefillah*, it won't help because - "שמע אשמע" - I will hear and avenge their distress.

Let us all do what we can to empathize and shoulder the burden of our brethren who are suffering. We daven that Hashem hear our supplications and *bentch* us with a חדש אדר טוב with all its *simcha*, good will, and *besuros tovos* for *gantz Klal Yisroel*

משל למה הדבר דומה ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם ... (כא-א)

"When I was a little boy, my *aleph-beis* teacher taught me a very important lesson. He showed me a little symbol and told me it was called a *yud*. The letter *yud*. From then on. I knew that the word *Yud* meant a Jew.

"Sometime later, we came across two *yudin* written next to each another, in one word. I asked my teacher for an explanation, and he said, 'That is *Hashem's* name.'

"Still later, I saw the symbol marking the end of a *posuk*,

other, then it cannot be Hashem's Name.

"I learned from this that only when *Yidden* treat each other משל: The Yid Hakadosh of P'shischa zt"l once said: as equals - not putting oneself above others - can Hashem dwell amongst them. If a Jew cheats or undermines his friend Hashem removes himself from amongst them and they are left on their own to fend for themselves!"

> נמטל: Parshas Mishpatim is all about the laws of Bein Adam *L'chavero*, the laws about how one man must treat another. Chazal say (Avos 2:7), "The more charity, the more peace." **R' Yisroel Belsky** zt"l explained this *Mishna* as follows:

When a person gives in to the claims of another and treats it which looked to me like two yudin, one on top of the other. I as if he is giving charity, he is spreading peace in the world. asked my teacher if this, too, was *Hashem's* name? He In that merit, *Hashem* dwells amongst us and all the blessings replied with something that changed my life forever. He of the world that follow are because of him. If we can only explained that when the *yudin* are next to one another, on the realize this when faced with a quarrel with another, we can be same level, that is *Shem Hashem*, but if one is above the sure our reward is infinitely huge in the World to Come

שבעת ה' תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם ... (כב-י)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUITMAN - RAMAT SHLOMO

In Shemona Esrei we say a beautiful beracha in which we daven for the ability to achieve the greatest heights in our Bein Adam L'chavero: "Hashiva Shofteinu K'varishona" - Hashem please return our judges to us as in the beginning. We wish to have the kind of judges and leaders who are examples of fine behavior and *middos tovos*. But this doesn't only apply to our judges and leaders. It applies to ourselves who are always judging others as well. We continue in the beracha, "V'haser Mimenu Yagon Va'anacha," we beg, "Please Hashem remove from us grief and sighing." Much of the aggravation and pain that we experience in life is due to the way people treat us and the way we think people should treat us. If only we could train ourselves to accept the pain and look away, we would find tremendous favor in the eyes of *Hashem*. We end off this beracha with the words, "Baruch Ata Hashem Melech Ohev Tzedakah Umishpat." Hashem You are the King, You are the only one who is in charge of this world and You love when your children treat each other with *tzedakah* and *mishpat*.

This beracha comes right after the beracha of gathering all the Jews together in the time of the Geulah. The blessing of Kibbutz Galuyos. We must know that the only way to bring all Jews together is by acting in the way taught to us by Avraham Avinu. Here in Eretz Yisroel, we have begun to hear and feel the footsteps of Moshiach. The tremendous yearning for Geulah and achdus that has come about between so many different types of Jews is mind-boggling and extremely heartwarming. Many people are willing to put away their differences for the sake of *Klal Yisroel* which is surely bringing the *Geulah* closer every day.

Yesterday, I was visiting my daughter and I told my 4-year-old grandson that I am going to daven Mincha. He quickly jumped up and ran to bring me a siddur. As he handed the siddur to me, he came closer and whispered in my ear, "Please make sure to daven for Moshiach!" May our tefillos of tzedakah and mishpat finally bring the long awaited Geulah.